

inspektøren, som Tilfældene forelægges. Men dertil kommer Spørgsmaalet om, hvad det er for et kommunalt Medlem, der skal være med til disse Afgjørelser. Det forstaaer jeg ikke; det maa jo dog være et kommunalt Medlem i den Kommune, hvor Medlemmerne bor, men saa kan man jo faae mange forskellige Kommunemedlemmer ind i samme Udvalg. Og naar man forudsætter, at der skal være en Væge med, uagtet Sygefaserne ikke alle have fast Væge, saa forekommer det mig lidet heldigt, at man vilde befitte en Væge i saadanne Tilfælde. Derfor har jeg haft megen Tvivl om Rigtigheden af den Bestemmelse, og jeg har ikke taget den op. — § 6 har givet Anledning til megen Tvivl, og det var mig tilfredsstillende at høre det ærede Medlem for 11te Kreds udtale sig om § 6; for jeg er ikke fornoiet med den nuværende § 6 i Lovforslaget. Jeg har imidlertid taget den op; og jeg tror navnlig, at det er det ærede Medlem for 2den Kreds (Schlegel), som har været meget ivrig for at faae nogle Regler ind i § 6; som Udvalget har sluttet sig til. Jeg vil langt foretrække at gaa tilbage til den § 6, som jeg foreslog i Fjor, og hvis jeg forstod det ærede Medlem fra 11te Kreds ret, tror jeg ogsaa, at det vil tilfredsstille ham; saa for saa vidt kunne vi godt blive enige. — Jeg skal ikke nærmere komme ind paa § 9, som jo er en Hovedbestemmelse i Lovforslaget, navnlig ikke paa det Spørgsmaal om Statstilskud, som jeg allerede har sagt et Par Ord om; jeg tror, det er bedst at lade det staa hen. — Derimod er der to Punkter, som jeg finder det rigtig at berøre, nemlig Ruffet om fri Hospitalshjælp — det har været de ærede Medlemmer en Stusselse, at jeg ikke har taget den op — og Fritjorselen. Den Bestemmelse om fri Hospitalshjælp, taximæssig Hospitalshjælp, er ganske beyn- derlig; som bemærket fremkommer der allerede Banskelligheder derved, at det i Reglen er Amtskommunen og ikke den paagjældende Sognekommune, der kommer til at levere Hospitalshjælpen. Der frembyder sig altsaa i og for sig megen Tvivl for mig, om det er rigtig at gaa til saadanne Bestem- melser; det maa vel erindres, at hele Spørgs- maalet er et økonomisk Spørgsmaal, et Taxt- spørgsmaal, thi Brug af Sygehus skal ved- kommende Sygefasse jo have, hvis det efter Vægektion er nødvendigt. Der er altsaa Spørgsmaal om Bligt til Indlæggelse paa disse Sygehuse. Dertil har man saa rent naturlig maattet knytte den Bestemmelse — man maatte gjøre det, det er jo for Næsten en gammel Bekjendt — at naar der ikke er tilstrækkelig let Afgang til Sygehusene, ind-

træder der et Surrogat, idet nemlig vedkom- mende Sygefasse skal have 2 Kr. pr. Medlem. Men jeg spørger: hvad er tilstrækkelig let Afgang til Sygehus? Det forekommer mig at være en overordentlig vag Betegnelse, og det vil være meget vanskeligt at faae afgjort, hvornaar det gælder. Derhos veed jeg ikke, om de saalene sigter til territoriale Hin- dringer for Afgang til Sygehus, eller om det ogsaa sigter til det Tilfælde, at der ikke er Blods i Sygehuset. Thi det er jo klart, at giver man vedkommende Sygefasse en Ad- gang til Sygehus paa den Maade, at man siger, at Sygehuset skal tage Medlemmerne til den og den Pris, saa ville Sygefaserne ikke være fornoiede med den Afgjørelse, at de kun- skulle have Betaling, hvis Medlemmerne bo- for langt borte; nei, de ville ogsaa forlange at komme i Betragtning i det Tilfælde, at Sygehuset ikke kan modtage dem, og det vil være temmelig uimodstaaeligt. Derfor fore- kommer det mig at være et temmelig ulært Forhold. — Hvad Kjørselepligten angaar, skal jeg tillade mig at sige, at det er jo om- trent nødvendigt, at Fritjorsel udredes paa Landet, hvis det skal blive til Alvor med Sygefaserne. Jeg kan ikke ret tro, at den skulde have et saa overordentlig stort Omfang, som det blev udtalt af et æret Med- lem her, og at den skulde være saa betydelig. Udvalget ønskede, at denne Sygefasseforsel skulde afdrages i Kommunebidraget; saa var Sagen meget simpel, og det var ikke til Gene for Kommunen at udrede den. Jeg tror ikke, det lader sig gjøre, thi ganske uanset, hvad den vil koste, vil det for Sygefaserne i saa Fald stille sig saaledes, at de ikke kunne lægge noget som helst Budget; man kan ikke forlange af Sygefaserne, at de skulle regne med fuld- stændig ubekjendte Sturrelser, saaledes, at de ikke ere i Stand til at gjøre noget fornuft- ligt Overslag over, hvad der vil komme ud af den Historie. Derfor tror jeg, det vil være rig- tigt at sige: enten ingen Kjørselehjælp eller Kjørselehjælp som Plus af Landkommunen. Jeg ser ikke nogen anden Udvei, men jeg anser det for saa nødvendigt at yde den Hjælp, at jeg ikke tror, det paa nogen Maade gaar an at stryge den.

Der er jo vistnok gjort mange spredte Bemærkninger, som det maasse kunde være nyttigt nok at udtale sig om, men jeg skal, da jeg nu har angivet min Stilling til For- slaget i det Hele og til de almindelige eller væsentligste Bemærkninger, der ere fremkomne, foretrække at indskrænke mig hertil. Jeg er selvfølgelig meget villig til at forhandle vi- dere med et Udvalg, der bliver nedsat om denne Sag, men jeg vil sætte megen Pris paa, om Udvalget, ligesom jeg har taget